

S p r a w o z d a n i e

Wydziału krajowego w przedmiocie uregulowania należności dyet i kosztów podróży urzędników Wydziału krajowego, i zakładów krajowych.

Wysoki Sejmie!

Podczas ubiegłej sesji Wysokiego Sejmu przedstawił Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi sprawozdanie z dnia 10. listopada 1893. l. 59.221 wniosek podwyższenia dyet dla urzędników Wydziału krajowego delegowanych przez Wydział krajowy na komisye z tytułu nadzoru nad gminami i reprezentacjami powiatowemi. Komisya administracyjna Wysokiego Sejmu, której sprawozdanie to przydzielone zostało, uznała wniosek Wydziału krajowego, za niewystarczający, ponieważ odnosił on się tylko do urzędników odbywających lustracye gmin i powiatów, nie zaś do wszystkich, komisyj w ogóle. nadto zaś nie zawierał żadnych propozycyj co do uregulowania kosztów podróży, które przedewszystkiem jako niedostateczne przedstawiono.

Komisya administracyjna uczyniła zatem wniosek polecenia Wydziałowi krajowemu, aby w przedmiocie uregulowania należności dyet i kosztów podróży urzędników Wydziału krajowego ponownie sprawę zbadał w powyższym kierunku i przedłożył wniosek na najbliższej sesji sejmowej, a Wysoki Sejm uchwalił ten wniosek komisji administracyjnej na posiedzeniu z d. 13. lutego 1894.

W spełnieniu tego polecenia Wysokiego Sejmu przedkłada Wydział krajowy niniejsze sprawozdanie.

Nie powtarzając wywodów poprzedniego swego sprawozdania, Wydział krajowy pozwala sobie tylko zwrócić uwagę Wysokiego Sejmu na jeden dalszy powód, przemawiający za zreformowaniem przepisów o dyetach i kosztach podróży. Oto uchwałą z dnia 6. lutego 1894. l. s 1241/94. ustanowił Wysoki Sejm nowy etat płac i innych poborów służbowych urzędników konceptowych Wydziału krajowego, a uczynił to w tym celu aby zrównać urzędników konceptowych krajowych z urzędnikami rządowymi odpowiedniej rangi.

Wskutek tej uchwały Wysokiego Sejmu są obecnie urzędnicy krajowi we wszystkich kategoriach służby zrównani pod względem płac i dodatków, z urzędnikami rządowymi, a względnie nawet lepiej od nich uposażeni. Aby jednak zrównanie to było zupełnem potrzeba jeszcze koniecznie przeprowadzić je także co do dyet i kosztów podróży, inaczej pozostanie nierówność, która musi rażąco występować przy wszystkich komisjach mieszanych, w których uczestniczą delegaci Wydziału krajowego wspólnie z delegatami władz rządowych. Dość np. nadmienić że wedle te-
rażniejszego stanu rzeczy radca Wydziału krajowego delegowany na komisję wspólnie z urzędnikiem rządowym rangi VII. (odpowiadającej randze sekretarza Wydziału krajowego) musi

odbywać podróż II. klasą kolei żelaznej, i pokrywać wszystkie swe wydatki z wyjątkiem kosztów podróży, z dyet po 5 zł. dziennie, podczas gdy jego towarzysz pozostający w służbie rządowej odbywa podróż I. klasą kolei żelaznej i pobiera dyety 6 zł. 50 ct w. a. dziennie.

W uchwale Wysokiego Sejmu polecającej przedłożenie niniejszego sprawozdania ma Wydział krajowy dalszą wskazówkę, iż życzeniem Wysokiego Sejmu jest przeprowadzenie reformy przepisów co do dyet i kosztów podróży nie w sposób połowiczny. Wobec tego sądzi Wydział krajowy, że projektowana reforma powinna być zupełną, aby zaś taką była, musi ona objąć wszystkich funkcyonaryuszów kraju i zakładów krajowych.

Wydział krajowy pozwala sobie przeto przedstawić Wysokiemu Sejmowi poniżej wniosek takiej zmiany obowiązujących w niniejszem przedmiocie przepisów, uchwalonych na posiedzeniu Wysokiego Sejmu z dnia 15. października 1881, któraby doprowadziła konsekwentnie do końca dzieło rozpoczęte przez Wysoki Sejm uchwaloną dnia 6. lutego 1894 zmianą etatu conceptowego i postawiła urzędników kraju i zakładów krajowych także pod względem dyet i kosztów podróży na równi z urzędnikami rządowymi odpowiedniej rangi.

W myśl rozporządzenia ministeryalnego z dnia 18. czerwca 1873 l. 115 (Dz. ust. państw.) pobierają urzędnicy rządowi następujące dyety:

VI. ranga (płaca 2.800 zł.)	8 zł. — —
VII. „ (płaca 2.000 zł.)	6 „ 50 ct.
VIII. „ (płaca 1.500 zł.)	5 „ — —
IX. „ (płaca 1.100 zł.)	4 „ — —
X. „ (płaca 900 zł.)	3 „ 50 ct.
XI. „ (płaca 600 zł.)	3 „ — —

Tymczasem według normy obowiązującej co do funkcyonaryuszów kraju i załadów krajowych pobierają:

- 1) urzędnicy z płacą stałą 1.500 zł. i wyżej 5 zł. w. a. dziennie;
- 2) urzędnicy z płacą stałą 1.000 zł. w. a. aż do 1.500 zł. w. a. — 4 zł. w. a. dziennie
- 3) wszyscy inni urzędnicy i aplikanci po 3 zł. w. a. dziennie.

W porównaniu zatem z urzędnikami rządowymi pobierają urzędnicy kraju i zakładów krajowych:

- w randze VI. o 3 zł. w. a. dziennie;
- w randze VII. o 1 zł. 50 ct. w. a. dziennie;
- w randze VIII. o 1 zł. w. a. dziennie;

w randze X. o 50 ct. w. a. dziennie mniej, a tylko urzędnicy zajmujące posady, które odpowiadają IX. i XI. randze służby rządowej, mają w służbie krajowej takie same dyety, jakieby się im w służbie rządowej należały.

Co do kosztów podróży przyznaje wspomniane powyżej rozporządzenie ministeryalne z dnia 18. czerwca 1873 (Nr. 115 Dz. ust. p.) urzędnikom należącym do VI. i VII. rangi przy podróży koleją żelazną klasę I. wszystkim innym zaś klasę II.

Przy podróżach odbywanych kołami, wszyscy urzędnicy należący do rang odpowiadających istniejącym w Wydziale krajowym posadom, mają prawo do zaliczania należytości za parę koni pocztowych, według norm przepisanych dla ekstra poczt. Taryfa na której podstawie oblicza się tę należytość wedle myriametrów ogłaszana bywa co pół roku dla każdego kraju. Odpis taryfy, obowiązującej na teraz (od 1. października 1894 do 31. marca 1894) w naszym kraju załączamy. Według niej wynosi najwyższa należytość od jednego konia i myriametra 1 zł. 8 ct. w. a. najniższa 92 ct. w. a. — Według normy zaś, uchwalonej przez Wysoki Sejm dnia 15. października 1881 dla urzędników kraju i zakładów krajowych, należy się od mili 1 zł. w. a., co czyni niespełna 1 zł. 32 ct. w. a. od myriametra, a zatem o 52 ct. mniej od najniższej, a o 84 ct. mniej od najwyższej należytości, którą policzyć może urzędnik rządowy, oprócz dalszych ubocznych należytości t. z. poczesne dla pocztyliona, wozowe itd.

Wydział krajowy sądzi, że w celu przeprowadzenia zrównania, należałoby co do dyet przyjąć wprost ten sam wymiar, jaki obowiązuje w służbie rządowej, toż samo można uczynić bez trudności co do kosztów podróży koleją żelazną. Co do jazdy kołami nie proponuje Wydział krajowy Wysokiemu Sejmowi przyjęcia norm w rządzie obowiązujących, ponieważ tak częste zmiany w skali i rozmaitość skali w poszczególnych powiatach nie miałyby racji przy komisjach, odbywanych z ramienia Wydziału krajowego. Nie można zresztą ignorować faktu, że podróż kołami odbywa się z reguły furmanką, przy małych odległościach fiakrem, nigdy zaś prawie extrapocztą. W tym względzie wystarczy zdaniem Wydziału krajowego, jeżeli się dotychczasowy ryczałt podwyższy o tyle, iżby wystarczał na pokrycie faktycznego wydatku. Wydział krajowy sądzi, że wyznaczając ryczałt po 2 zł. w. a. od myriametra (o 16 ct. niższy od najwyższego wymiaru rządowego) zapobiegnie się z reguły przynajmniej temu, iżby jak się to dotąd zdarzało, faktyczny koszt podróży był wyższym od przyznanego z tego tytułu wynagrodzenia.

Przy tej sposobności uprasza Wydział krajowy, ażeby Wysoki Sejm raczył oznaczyć §. 12. swej uchwały z dnia 15. października 1881 termin trzymiesięczny do składania partykularza który w praktyce okazał się zbyt długim i niedogodnym, skrócić do trzech tygodni. Na podstawie niniejszego sprawozdania Wydział krajowy wnosi:

Wysoki Sejm raczy uchwalić:

Paragrafy 3, 9, i 12, przepisów co do dyet i kosztów podróży funkcjonaryuszów przy Wydziale krajowym i zakładach krajowych (uchwała Sejmu z d. 15. października 1881.) zostają niniejszem w swem dotychczasowem brzmieniu uchylone i mają odtąd opiewać:

§. 3. Wysokość dziennej płacy czyli dyet wyznacza się:

- a) dla Marszałka krajowego 15 zł., dla członków Wydziału krajowego i ich zastępców 10 złr. w. a. dziennie;
- b) dla urzędników z płacą 2800 złr: rocznie i wyżej 8 złr. w. a. dziennie;
- c) dla urzędników z płacą 2000 złr. do 2800 złr. w. a. rocznie 6 zł. 50 ct. w. a. dziennie;
- d) dla urzędników z płacą 1400 złr. do 2000 złr. w. a. rocznie 5 złr. w. a. dziennie;
- e) dla urzędników z płacą 1100 złr. do 1400 złr. w. a. rocznie 4 złr. w. a. dziennie;
- f) dla urzędników z płacą 900 złr. do 1100 złr. w. a. rocznie 3 złr. 50 ct. w. a. dziennie;
- g) dla wszystkich innych urzędników i aplikantów 3 złr. w. a. dziennie;
- h) dla dyurnistów po 2 złr. w. a. dziennie;
- i) dla sług po 1 złr. 50 ct. w. a. dziennie;

Po za obrębem granic kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem dyety będą liczone w dwójnasób.

Przy obliczaniu dyet służyć ma za podstawę tylko pierwsza stała płaca z daną posadą połączona z pominięciem dodatków pięcioletnich i wszelkich innych dodatków.

§. 9. Za podróż koleją żelazną należy się:

- a) Marszałkowi krajowemu, Członkom Wydziału krajowego i ich zastępcom, tudzież urzędnikom z płacą 2000 złr. w. a. i wyżej (§. 3. lit. b. i c.) I. klasa.
- b) wszystkim innym urzędnikom tudzież aplikantom i dyurnistom II. klasa.
- c) sługom III. klasa.

Za podróż statkiem parowym:

- a) Marszałkowi, Członkom Wydziału krajowego i ich zastępcom, tudzież urzędnikom, aplikantom i dyurnistom I. klasa.

b) sługom II. klasa.

Za podróż końmi:

a) Marszałkowi, Członkom Wydziału krajowego, ich zastępcom, urzędnikom aplikantom i dyurnistom po 2 zlr. w. a. od myriametra i wynagrodzenie za myto.

b) sługom 50 ct. w. a. od mili i wynagrodzenie za myto.

§. 12. Z odbytej podróży urzędowej należy najdalej w przeciągu trzech tygodni po powrocie do miejsca posady złożyć rachunek pod utratą prawa do wynagrodzenia za koszt utrzymania i podróży.

Wyjątkowo tylko może Wydział krajowy zaasygnować zadawnioną kwotę, jeżeli składający rachunek udowodni, że przewłoka nie nastąpiła z jego winy.

Urzędnik, aplikant i dyurnista winien podczas całego trwania swej misyi dziennik w którym z odwołaniem się do spisanych protokołów, dokumentów i aktów wykazać należy czynności każdego dnia przedsięwzięte. Dziennik ten należy dołączyć do rachunku (partykularza).

Lwów, dnia 18. stycznin 1895.

Marszałek krajowy:

Eustachy Sanguszko w. r.

Sprawozdawca:

Chamiec w. r.

Członek Wydziału krajowego.

Wykaz należytości za jazdy ekstrapocztą

wedle taryfy ustanowionej na czas od 1. października 1894 do 31. marca 1895.

(Należytość od jednego konia i myriametra).

Powiaty:

1. Bóbrka, Brzeżany, Podhajce, Przemyślany, Rohatyn	—	zł.	96	ct.
2. Borszczów, Czortków, Husiatyn, Zaleszczyki	—	"	92	"
3. Horodenka, Kossów, Kołomyja, Śniatyn	—	"	96	"
4. Bochnia, Brzesko, Chrzanów, Kraków, Wieliczka	1	"	06	"
5. Gródek, Lwów	1	"	01	"
6. Jarosław, Jaworów, Mościska, Przemyśl	1	"	01	"
7. Łańcut, Nisko, Rzeszów, Tarnobrzeg	1	"	06	"
8. Drohobycz, Rudki, Sambor, Staremiasto, Turka	1	"	01	"
9. Gorlice, Grybów, Limanowa, Nowy Sącz	1	"	08	"
10. Brzozów, Dobromil, Krosno, Lisko, Sanok	1	"	08	"
11. Bohorodeczany, Buczacz, Nadwórna, Stanisławów, Tłumacz	—	"	96	"
12. Dolina, Kalusz, Stryj, Żydaczów	—	"	92	"
13. Skalat, Tarnopol, Trembowla, Zbaraż	—	"	92	"
14. Dąbrowa, Jasło, Kolbuszowa, Mielec, Pilzno, Ropeczyce, Tarnów	1	"	06	"
15. Biała, Myślenice, Nowy targ, Wadowice, Żywiec	1	"	08	"
16. Brody, Kamionka strumiłowa, Złoczów	—	"	96	"
17. Cieszanów, Rawa ruska, Sokal, Żółkiew	1	"	01	"

Poczesne dla pocztyliona 34 ct. od konia i myriametra.

Wozowe od myriametra za kryty wóz połowa, za niekryty ćwierć należytości od jednego konia.

Dozorecy wozu na każdej stacyi po 4 ct. od konia.

Smarowidłowe na każdej stacyi 14 ct.
